

רות שלום, דמות בבית אבות, אקריליק על נייר צילום, 1998

מיכה ברעם, יאן ראוכוורגר, נעמה, סיני, 1980

רות שלום ומיכה ברעם "נפגשו" בעברם בעקבות צילום מהפגנת "הפנתרים השחורים" שצילם ברעם, ושלוס יצרה בעקבותיו סדרת הדפסים.

המפגש בגלריה בכברי הוא מפגש-דיוקן.

שלוס שציוריה המוכרים עוסקים בנושאים חברתיים-פוליטיים, ומייצגים מאבק לצדק סוציאלי מציגה בכברי רישומים בהם היא מתבוננת בקשישים בבית אבות ומאפשרת לצופה להרהר במצבם. ברעם, שאת צילומיו אנו מכירים בעיקר בהקשרים של מלחמה, גבול וצילומי עיתונות, מציג דיוקנאות שונים מאותם נושאים מרכזיים ביצירתו.

רות שלום רושמת על נייר צילום חי ונושם. נייר חלקלק בעל גוון משתנה. מצע רישומי שמוסיף ערך מוסף לשפת הרישום האופיינית לה. יש ברישומים אלה מן החופש שבגילוי. הקו זורם, מתעגל, מתפרץ, היד רושמת ומגדירה את הכתם.

שלוס מוותרת על אקספרסיביות דרמתית ובוחרת במבט מרוחק, שמצמצם אינפורמציות, ממוקד, המבט אמפטי ומוסרי כלפי הזיקנה. אין קו אופק, החלל המופשט והריק מצליח להכיל את חרדת-המוות שהזיקנה מאויימת מפניו.

מיכה ברעם מציג שתי קבוצות של דיוקנאות.

בסדרה האחת נראים דיוקנאות בודדים בתוך חלל שמספר את סיפורם. הנזיר ניאפיטוס מסנטה קטרינה, יהודה גניאן החייט בחדר עבודתו, מר רובין ממטולה במטבח ביתו.

המבטים בין המצולם לצלם נפגשים מתוך אמון וכבוד הדדי. הצילום של ברעם מצליח ברגישותו לזקק בדמותם של המצולמים שעוסקים ביומיומי, את עוצמת הנפש.

הקבוצה האחרת צולמה ב-1980 בחוף נעמה בסיני. ברעם צילם אמנים, ביניהם: מיכאל גרוס, יאן ראוכוורגר, אפרת נתן, יוסי מר חיים ואחרים, צילום הומוריסטי שלא מתעסק בתיעוד, צילום שאיפשר למצולמים לשחק אל מול המצלמה. כל משתתף התעטף בסדין לבן. "השחקנים" נחשפו בדיוקן שמגלה היבט מפתיע באישיותם.

רות שלום ומיכה ברעם, ציירת וצלם בחרו בקירבה האנושית, שמאפשרת הסתכלות אינטימית בשאלות קיומיות גדולות.

דרורה דקל

רות שלום, זוג בבית אבות, אקריליק על נייר צילום, 1998

מיכה ברעם, מר רובין, מטולה, 1966